

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

K. V.

proti
žalované

zastoupena: Mgr. Davidem Netušilem, advokátem
se sídlem Politických vězňů 911/8, 110 00 Praha 1

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2017, č. j. MV-33476-6/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně podala dne 8. 8. 2016 u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „zákon“) za účelem studia. Ministerstvo vnitra žádost vyhodnotilo tak, že jí bude vyhověno. Za tímto účelem se žalobkyně dne 7. 12. 2016 dostavila ke zpracování biometrických údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. Současně si žalobkyně převzala výzvu k převzetí průkazu (datum převzetí bylo stanoveno na 11. 1. 2017), která obsahovala poučení o právních následcích toho, pokud se ve lhůtě 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů nedostaví k převzetí průkazu (řízení bude zastaveno podle § 169 odst. 8 písm. a) zákona).
2. Žalobkyně se následně dne 11. 1. 2017 k převzetí průkazu nedostavila, ani nesdělila žádný důvod, který by jí v tom bránil. Zákonem stanovená lhůta 60 dnů k převzetí průkazu (viz § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců) tak uplynula dnem 6. 2. 2017. Dne 15. 2. 2017 proto Ministerstvo vnitra vydalo usnesení, č. j. OAM-23018-16/DP-2016, jímž řízení podle § 169 odst. 8 písm. a) zákona zastavilo (dále jen „prvostupňové usnesení“). Žalobkyně si toto usnesení téhož dne převzala.
3. Proti tomuto usnesení žalobkyně následně podala odvolání. Nejprve měla odvolání podat dne 28. 2. 2017 osobně u Ministerstva vnitra. V tomto odvolání argumentovala tím, že v době, kdy si měla převzít průkaz o povolení k pobytu, měla zkouškové období; následně se dne 24. 1. 2017 telefonicky objednávala na nový termín převzetí, přičemž upozornila, že zákonná lhůta k převzetí průkazu ji vyprší dne 6. 2. 2017; termín setkání ji byl ovšem nabídnut až na 15. 2. 2017. Žalobkyně ho akceptovala, vzhledem k tomu, že tento termín jí byl nabídnut ze strany Ministerstva vnitra, neočekávala komplikace. Následně dne 2. 3. 2017 ale žalobkyně podala prostřednictvím svého právního zástupce, Mgr. Davida Netušila, další odvolání, ve kterém argumentovala tím, že k převzetí průkazu dne 11. 1. 2017 se nemohla dostavit proto, že od 10. 1. 2017 do 7. 2. 2017 byla nemocná, o čemž má svědčit čestné prohlášení její spolubydlící.
4. Žalovaná odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 20. 10. 2017, č. j. MV-33476-6/SO-2017, zamítla (dále jen „napadené rozhodnutí“). Svůj závěr odůvodnila tím, že tvrzení žalobkyně ve dvou paralelně podaných odvoláních jsou rozporná a neslučitelná, uvedená tvrzení tak působí účelově. Žalovaná poté stručně s odkazem na § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců odmítla první namítaný důvod (vytížení z důvodu probíhajícího zkouškového období), neboť žalobkyně Ministerstvo vnitra o tomto důvodu v zákonné lhůtě neinformovala; druhý namítaný důvod neuznala z téhož důvodu, současně uvedla, že žalobkyně ve skutečnosti k odvolání žádné čestné prohlášení své spolubydlící nepřiložila.
5. Žalobkyně se s tímto výsledkem neztotožnila a proti uvedenému rozhodnutí podala dne 22. 11. 2017 k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu podle § 65 s. ř. s.

II.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

6. Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí namítá zaprvé, že je zmatečné. Žalobkyně totiž žádné odvolání dne 28. 2. 2017 nepodala. Jediné odvolání, které ve věci podala, bylo to z 2. 3. 2017. Rozhodně tedy nemohlo dojít k uvedení rozporných důvodů odvolání. Žalovaná nejspíše omylem do spisového materiálu týkajícího se žalobkyně přibrala písemnosti z jiného správního spisu. Žalobkyně současně zpochybnila, že by k odvolání nepřiložila čestné prohlášení. O zmatečnosti postupu žalované svědčí i to, že zástupci žalobkyně bylo doručeno vyrozumění o možnosti nahlédnout do spisového materiálu ze dne 13. 9. 2017, ačkoliv žalobkyně o žádné nahlížení nežádala.
7. Zadruhé žalobkyně namítá, že žalovaná patřičným způsobem nevzala v potaz skutečnost, že žalobkyně ve dnech 10. 1. 2017 až 7. 2. 2017 byla nemocná, a neměla tak možnost se k převzetí průkazu o povolení k pobytu dostavit, jak dokládá předloženým čestným prohlášením. Tato okolnost představuje důvody nezávislé na vůli žalobkyně ve smyslu § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
8. Zatřetí žalobkyně namítá, že se žalovaná nezabývala dopadem prvostupňového usnesení do jejího osobního života. Žalobkyně přitom uvedla, že toto usnesení představuje neproporcionální a závažný zásah do jejího soukromého života, to zejména s ohledem na její hlubokou integraci do české společnosti v návaznosti na studium zde; žalobkyně v ČR nepřetržitě pobývá 4 roky, během kterých se naučila výtečně česky a studuje zde na vysoké škole.
9. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 2. 1. 2018 k první žalobní námitce uvedla, že ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že žalobkyně odvolání dne 28. 2. 2017 skutečně podala, a sice osobně, tento dokument je rovněž opatřen jejím podpisem. Žalobkyně (prostřednictvím svého právního zástupce) byla vyrozuměna o možnosti nahlédnout do spisového materiálu proto, že o tuto možnost sama dne 4. 9. 2017 požádala. Žalovaná dále uvedla, že společně s „druhým odvoláním“, které žalobkyně podala prostřednictvím svého právního zástupce, skutečně nebylo předloženo žádné čestné prohlášení.
10. Ke třetí žalobní námitce žalovaná uvádí, že se v napadeném rozhodnutí zabývala tvrzením žalobkyně, že prvostupňové rozhodnutí nepřiměřeně zasáhne do jejího soukromého života. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016-41, že přiměřenost rozhodnutí, vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, a o žádosti tedy nebylo rozhodováno meritorně, nebylo třeba posuzovat.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaná na výzvu soudu podle § 51 s. ř. s. nijak nereagovaly.
12. Žaloba není důvodná.

13. Podle § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců ve znění účinném v době vydání prvostupňového usnesení, *[u]snesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, se ve lhůtě nebo na výzvu podle § 44 odst. 1 nebo § 44a odst. 12 nedostaví na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu nebo ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 13 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody nezávislé na jeho vůli.*
14. Podle § 44a odst. 13 zákona ve znění účinném v době vydání prvostupňového usnesení, *[c]izinec je povinen ve lhůtě stanovené ministerstvem, nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů, dostavit se na ministerstvo k převzetí průkazu o povolení k pobytu.*
15. Městský soud předně nemohl přisvědčit první námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí je zmatečné proto, že se v něm uvádí, že žalobkyně podala dvě různá (a vzájemně si odporující) podání označené jako dovolání. Jak správně upozorňuje žalovaná, tak tato skutečnost má jednoznačnou oporu ve spisovém materiálu. Ve správním spisu je skutečně založeno odvolání podané dne 28. 2. 2017, které je žalobkyní podepsáno. V tomto odvolání je jednoznačně identifikována žalobkyně jakožto odvolatelka a rovněž prvostupňové usnesení jakožto napadený akt (identifikováno je uvedením čísla jedacího a datem, kdy bylo vydáno). Tvzení, že se jedná o písemnost, která byla zřejmě do správního spisu založena omylem, ačkoliv nemá k věci žádný vztah, je tak zcela zřejmě neopodstatněné.
16. Rovněž tvrzení, že žalobkyně byla zmatečně vyrozuměna o možnosti nahlédnout do spisového materiálu, aniž o takovou možnost žádala, je ve zjevném rozporu se spisovým materiálem. Ve správním spisu je založena žádost žalobkyně (jí podepsaná) o nahlížení do spisu ze dne 4. 9. 2017, na které žalovaná vyrozuměním ze dne 13. 9. 2017 reagovala. Toto vyrozumění bylo adresováno právnímu zástupci žalobkyně. Z úředního záznamu o nahlédnutí do spisového materiálu ze dne 21. 9. 2017 potom vyplývá, že žalobkyně toho dne nahlížela do spisu (úřední záznam rovněž podepsala).
17. Z uvedeného shrnutí lze tedy dospět k závěru, že postup žalované nebyl v žádném ohledu zmatečný, zmatečné tedy není ani napadené rozhodnutí. Z obsahu správního spisu se jako zmatečný jeví spíše postup žalobkyně a jejího právního zástupce, kteří evidentně kroky činěné v rámci řízení vzájemně nekoordinovali.
18. Co se týče „druhého odvolání“, které podal právní zástupce žalobkyně dne 2. 3. 2017 prostřednictvím datové schránky, tak podle správního spisu k němu žádné čestné prohlášení, jak tvrdí žalobkyně, přiloženo nebylo. Podle průvodky doručeného digitálního dokumentu, založené spolu s uvedeným odvoláním ve správním spisu, datová zpráva obsahovala podání – dokument nazvaný „*odvol_mv_20170302_usne_zast_riz_pozdni_prevz_pruk_dlou_pob_cest_prohl_nemoc.pdf*“ a jako přílohu podání dokument nazvaný „*pm_adv_20170217_1_fo_dlou_pob_pov_2.pdf*“. Žádnou jinou přílohu datová zpráva neobsahovala, ačkoliv se v odvolání hovoří o plné moci jako o příloze č. 1 a o čestném prohlášení jako o příloze č. 2. Uvedené dokumenty (podání a příloha) byly vytištěny a založeny ve správním spisu – jedná se o odvolání samotné a o plnou moc; žádné čestné prohlášení k podání připojeno nebylo. Městský soud se tedy ztotožňuje s žalovanou, že žalobkyní uváděné čestné prohlášení skutečně nebylo předloženo, a to ani spolu s odvoláním, ani později.

19. Nutno přitom podotknout, že žalobkyně dne 21. 9. 2017 do spisového materiálu nahlížela, na žádné nesrovnalosti, tedy na chybějící čestné prohlášení či na přebývajícím „první odvolání“ nijak neupozornila. Rovněž je na místě podotknout, že uváděné čestné prohlášení žalobkyně nepřiložila ani k žalobě, což by – vzhledem k důvodům, na nichž je napadené rozhodnutí založeno – bylo logické, ani nepředložila jiný důkaz, který by doručení čestného prohlášení žalované, resp. Ministerstvu vnitra, prokazoval.
20. Městský soud se dále nezabýval relevancí tvrzení obsažených v „prvním odvolání“, neboť žalobkyně se na něj v žalobě nijak neodvolává, resp. popírá, že by ho vůbec podala.
21. Co se týče tvrzení obsaženého ve „druhém odvolání“, tedy že se žalobkyně nemohla dostavit k převzetí průkazu o povolení k pobytu z důvodu nemoci, městský soud souhlasí s žalovanou, že je zásadně znevěrohodněno tím, že je rozporné (neslučitelné) s tvrzením obsaženým v „prvním odvolání“. Uvedené tvrzení potom nelze považovat za *důvod nezávislý na vůli žalobkyně* ve smyslu § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců, který by byl způsobilý omluvit nedodržení 60denní lhůty k převzetí průkazu stanovené v § 44a odst. 13 zákona, rovněž z toho důvodu, že ho žalobkyně nijak nedoložila. Žalobkyně – navzdory svému tvrzení – nepředložila žádné čestné prohlášení vztahující se k tomuto tvrzení – k tomu viz výše. Druhá žalobní námitka je tudíž rovněž nedůvodná.
22. Městský soud nemohl přisvědčit ani třetí námitce žalobkyně. Žalovaná správně uvedla, že v případě zastavení řízení podle § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců není prostor pro zkoumání přiměřenosti takového rozhodnutí. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zcela případně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016-41, podle něhož: *„Přiměřenost dopadů rozhodnutí nemohla být v předmětném řízení řešena, jelikož řízení bylo zastaveno a o stěžovatelčině žádosti nebylo meritorně rozhodováno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, č. j. 6 Azs 226/2015 - 27). Proto správní orgány ani městský soud nepochybily, pokud se nezabývaly věcnou stránkou dané žádosti, tedy ani případným zásahem zastavení řízení do soukromého a rodinného života stěžovatelky.“*

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobkyně neměla ve věci úspěch, nepřiznal jí soud náhradu nákladů řízení. Žalované, která měla ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jí tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. listopadu 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.